52e jaar. — Nr 138. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 18 November 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee " " 5 "
Een " " 4 "

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 18 NOVEMBER 1905.

Vrijdenkerslogiek.

De afgevaardigden van de verschillende groepen der Vrijdenkerij in Frankrijk zijn vergaderd geweest in den Groot-Oosten der vrijmetselarij, te Parijs. Zij hebben het principe aangenomen van de « eenmaking » der vrijdenkerij in Frankrijk en standregels aangenomen die deze eenmaking regelen.

Dat beteekent dat die heeren een zeker getal regels zullen vaststellen, welke als de geloofspunten zullen zijn welke men eerst en vooral in hun geheel moet aannemen om den titel van vrijdenker te verdienen en alsdan vrij (!) te mogen denken de gedachten welke hun, ter uitsluiting van alle andere, zullen opgedrongen worden.

Zij zullen dus vrij zijn te denken wat anderen hun *doen denken*, maar niets anders, op straf van geene echte vrijdenkers te zijn.

Zonderlinge vrijheid !

Wat is een socialist ?

Dat zegt ons een radikaal blad van Brussel in de volgende regelen :

« Al te veel liberalen willen voor liberaal doorgaan zonder het te zijn ; zij gaan naar de kerk om hunne kinderen te laten doopen en trouwen ; zij gaan er ook voor eigen rekening. Dat zijn al geen liberalen.

« Maar de socialist, dat is de rechte man, dat is een liberaal, een liberaal doordrongen, doorboord, doorvliemd van zijne overtuiging. »

Volgens die bepaling is de liberaal dus niets anders dan een onzuivere en onvolmaakte socialist. Met den tijd verbetert hij en wordt hij geheel socialist. Dat is zijne onvermijdelijke uitkomst, evenals die van zijne partij.

Daarover zijn wij het volkomen eens met het radikaal blad. Het liberalism is het zaad van het socialism en een zaad dat spoedig ontkiemt en opgroeit. 't Is echter goed dat die waarheid niet alleen door ons, maar ook door de vrienden van het socialism erkend wordt.

De doodsbrieven.

Er gaat geene week voorbij of wij ontvangen eene of verschillige doodsbrieven.

Welk onthaal verschaffen wij aan die rouwige boden ?

Wij lezen met nieuwsgierigheid de namen die zij ons melden en antwoorden per kaart op de gedachtenis die de familie ons toestuurt.

Is dat al wat de broederlijke liefde van ons vergt ? oh, neen !

De doodsbrief zelf vraagt ons iets anders : « Bidt God voor de lafenis der Ziel. »

Hoevele Christenen beantwoorden die uitnoodiging ? Weinigen, eilaas !

Men beklaagt de familie van den overledene, men spreekt over het droevig voorval :

« Die arme heer X ! Onlangs kwam ik hem tegen, hij was in goede gezondheid, wie zou gezegd hebben dat hij toch zoo gauw zou gestorven zijn ! »

En men denkt niet eens om aan den gestorvene in stede van droevig beklag, den troost des gebeds te verleenen. De goede Christenen weten nochtans dat niets noodiger en krachtiger is dan het gebed. Waarom zouden wij dan dat liefdebewijs weigeren aan dengene, die misschien een vriend, een naastbestaande was ? En ware hij nog een vreemdeling geweest, toch was hij een christenmensch, onze broeder in God, en daarom verdient hij dat wij medelijden met zijne ziel hebben en hem door onze godvruchtige smeekingen helpen.

De christene familiën zou men, wanneer een doodsbrief wordt afgezonden, den « De Profundis » moeten bidden voor den persoon die komt te overlijden ; en dat gebed zal der ziele die lijdt niet alleen hoogst voordeelig zijn, maar het zal ons ook de zalige gedachte der dood herinneren, dier dood die ons altijd beloert als eene prooi en ons vroeg of laat zal overvallen.

Wij weigeren de korste broods den hongerige niet ; de zielen des vagevuurs lijden smertelijkere pijnen, en wij blijven om zoo te zeggen ongevoelig aan hunne folteringen.

Maar wat is een gebed, zult gij mij zeggen om zulk een onmeedoogend vuur te blusschen ?

Eene drop water !

Het is met droppen water dat men de hevigste branden uitdooft. Indien alle degenen die eenen doodsbrief ontvangen de aalmoes van een kort gebed aan den overledene schonken, zij zouden dier ziele verlossing verhaasten. Wie weet wet de weegschaal des Heeren zal doen overhellen !

O wezen wij niet onverschillig aan het lot der zielen van het vagevuur. Een dag zal komen, en misschien is hij reeds nabij, waarop een doodsbrief aan onze vrienden en kennissen ons overlijden zal melden. Wat zullen wij dan gelukkig zijn van medelijden genoten te hebben voor onze lijdende broeders !

Volgens de mate waarmede gij geweten hebt, zoo zal ik u ook meten, zegt de Heer ; Weest bermhertig en u zal ook bermhertigheid geschonken worden.

ALLERLEI NIEUWS.

— Voor zijne plechtige intrede te Tokio hield admiraal Togo eerst eene bedevaart om de goden over zijne overwinningen op de Russen te bedanken.

Vijf Engelsche mijlen van de spoorwegstatie Jamada gelegen, ontmoet men die stad en men bereikt dan de Thoezoerivier.

Aldaar staat de tempel met het altaar, waar de geest van 's Keizers voorvaderen aangebeden worden.

Eerst verrichtte admiraal Togo eenen goddelijken dienst aan 't binnenst altaar, na hem zijne officieren en zijne manschappen.

Hij nam zijnen hoed af en boog het hoofd en verrichtte ingetogen zijne gebeden volgens de voorgeschreven regels.

Daarna legden alle admiralen en officieren hunne hoofdbedekkingen af, deden hunne schoenen uit en beklommen de trappen van het altaar om daar ook te bidden.

Na hem marcheerden 2500 matrozen, het geweer over den schouder, in kolon naar het altaar.

Daarna begaf hij zich naar de buitenste altaar, om aldaar ook een stille godsdienstige plechtigheid te houden. Togo is heden de populairste man van Japan. Hij bewoont een klein huis te midden een tuin ; zijne woning onderscheidt zich door niets van de andere huizen in Tokio.

Het gezin van den admiraal bestaat uit zijne vrouw en uit vier kinderen. De levenswijze is zeer eenvoudig.

— ARME PIANOBESPELERS. — Een pianobespeler moet in een minuut vijftien honderd teekens zien, zijne vingeren moeten twee duizend bewegingen maken in denzelfden tijd. Zijn geest moet de waarde verstaan van al die teekenen en al die bewegingen besturen. Een pianist om het « moto perpetuo » van Weber te spelen, moet in een minuut 4,541 muziknoten lezen. Van den anderen kant heeft men uitgerekend dat het oog slechts tien achtereenvolgende indrukken kan vatten in een sekond tijd. De uitvoerder zit dus elke noot niet ; hij ziet ze « in groepen ». In het tweede deel der studie in « mi mineur » van Chopin, moet de pianist 3,939 noten in de twee minuten en half lezen, dus 36 noten per sekond.

Recht aangenaam, niet waar ?

—o— *Aan onze lezers.* — Indien gij geen eetlust heôt, indien het eten u tegenwalgt, indien gij niet goed verteert, dat is dat uw maag overladen is met slijm ; in dat geval, neem de antislijmachtige Pil van Dr Wathéry.

—o— *Huishoudsters. Opent de oogen !* Indien gij uitmuntenden koffie maken wilt, eischt de Chicorei « der Trappisten » Vincart te Silly. Weigert namaaksels.

— EEN REKORD. — Eene negerin, Marie-Anna Van Dyke is te Brooklijn overleden in den ouderdom van honderd en veertien jaar. Dit is wellicht een rekord. Marie Van Dyke werd geboren op 14 Maart 1791 te Fort-Hamilton. Zij heeft acht kinderen gehad welken echter allen lang overleden zijn.

Zij vertelde gaarne uit hare jeugd en bijzonderlijk van den tijd dat zij in dienst was bij George Washington. Tot als zij tachtig jaar oud was ging zij nog alle huiswerk verrichten bij familien uit de buurt. Zij had misschien wel nog eenige jaren geleefd, toch in de laatste dagen deed zij een ergen val en bezweek aan de gevolgen.

—o— *OM LANG TE LEVEN* is het genoeg zich soms het bloed en de spijsorganen te zuiveren door een pilleken Depratere, het is het zachtste purgeermiddel dat er bestaat. Ontelbare getuigschriften bewijzen het en een enkele proef zal u overtuigen.

1,50 fr. de groote doos bij den apotheker Depratere te Oostende, die in de provincie verzendt op aanvraag. Ook te bekomen te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts. Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs. St-Truiden : Van Hooren en in alle goede apotheken.

Au Baccarat,
Rue Cathédrale 96, Luik.

Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— DE MIKADO EN DE PAUS. — Een feit zonder weerga in de annalen der betrekkingen welke bestaan hebben tusschen den Paus en den Mikado, heeft zich Vrijdag voorgedaan.

Mgr. O'Connell, Amerikaansche bisschop, met eene buitengewone zending voor den Mikado gelast, is door den Keizer van Japan in het paleis ontvangen geworden. De vertegenwoordiger van den Paus werd ontvangen met dezelfde eerbewijzen als volmachtigde ministers Hij werd naar het paleis gevoerd in een rijtuig van den Mikado.

Mgr. O'Connell heeft aan dagbladschrijvers gezegd dat hij het doel zijner zending niet mag bekend maken, doch hij voegt er bij dat de bijeenkomst welke hij met de Keizer van Japan gehad heeft, de beste gevolgen zal hebben voor de katholieken in Japan.

's Anderendaags werd de zendeling van den Paus op eene garden-partij bij den Mikado uitgenoodigd. De Keizer heeft aldus een openbaar blijk van hoogachting willen geven.

—o— Indien gij hoest, indien gij moeilijk spuwt, indien gij verdrukt zijt, indien gij slechte nachten doorbrengt, gebruikt de borst Pastil Walthéry en gij zult seffens genezen zijn. 1 fr. de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken Swinkels en Vanderijst.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— OP ZOEK NAAR SCHATTEN. — Men meldt uit Zoeterwoude aan de « N. R. Ct. » :

Een half uur ten Oosten der stad Leiden, midden in een stuk weiland, eigendom van den landbouwer Dorrepaal alhier, ligt een groote vijver, die vroeger heeft behoord bij het Huis te Zwieten. Het slot werd in 1800 afgebroken ; de vijver alleen bleef over. In dien vijver zoo zegt de legende, bevindt zich de toegang tot een kelder en — zoo redeneert men verder — daarin kunnen wel eens schatten zijn. Dit zal nu worden onderzocht. Eenige Zoeterwoudsche werklieden zijn dag en nacht aan het pompen en binnen eene week hopen zij den vijver te hebben leeggemalen.

Als er iets te voorschijn komt dat waarde heeft zullen de werklieden met den eigenaar gelijk deelen.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidslikeur van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

—o— POIL DE BRETAGNE (gebreveteerd), — Rumatiek, flerecijn, enz.

— MOORDPOGING TE QUAREGNON. — Een genaamde Victor Dutrieux lag sinds lang in twist met zijne schoonzuster, Zelia Hanson genaamd. Maandag nacht drong hij in hare kamer en poogde haar met een scheermes den hals af te snijden.

Hij kon enkel de vrouw eene vreeselijke wonde aan de keel toebrengen.

De laffe moordenaar heeft de vlucht genomen en werd nog niet teruggezien.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— VERPLETTERD. — Alfons Massen, 23 jaar, koolmijner, geboortig te Haine-St-Paul, is tusschen Hornu en Wasmes door den electrieken tram verpletterd geworden.

—o— KORTBORSTIGHEID. (*Asthma*). — Onmiddelijke beternis, volkomene genezing door het poeder en sigaretten van *Doktor Marant*, het krachtigste en spaarzaamste geneesmiddel, te bekomen in alle apotheekerijen.

Om u te overtuigen vraagt stalen *(Franco en kosteloos)* bij den algemeenen depositaris M. Hubert Kies Apotheker Kapelstraat, Oostende.

— VOOR DE MOEDERS EN DE VOEDSTERS. — *DE LACTOGÉNINE, Plantaardig voortbrengsel, bijzonder en natuurlijk voedsel, het vormen der melk vergemakkelijkend bij de personen die voeden.*

DE LACTOGÉNINE *is geen geneesmiddel.*

Bericht. — Geen enkel voortbrengsel, hoe volmaakt het ook weze, kan de melk der moeder vervangen in het voeden van den zuigeling. Maar ook moet de moederlijke melk overvloedig en rijk zijn.

Het plantaardig voortbrengsel, oplosbaar, natuurlijk en gansch zuiver, welk ik het publiek aanbied, bevorderd niet alleenlijk het vormen der melk van de moeder, maar geeft nog aan de melk al de vereischte hoedanigheden voor de normale ontwikkeling van het kind.

De Lactogénine, die geen geneesmiddel is, is aangenaam aan de smaak. Zij voedt en is gemakkelijk te verteeren. Zij wordt goed verdragen door de zwakste magen, en bevecht de uitputting door het voeden.

De Lactogénine is met grooten bijval beproefd geworden door verscheidene geneesheeren specialisten, zich bevindende aan het hoofd der bijzonderste hospitalen van het land. Op uwe aanvraag zal ik de eer hebben u hunne namen en adressen te doen kennen. Te koop overal, of nog 93 Wauthierstraat 93, Brussel-Laeken. Vrachtvrije verzending door het gansche land ; de groote doos fr. 3.50. Eene evenredige vermindering van prijs wordt toegestaan voor de bestellingen van 6, 12, 25, 50, 100 doozen en meer.

— DE MOORD OP DEN JACHTWACHTER. — Zekere D., van Lophem, West-Vlaanderen, een gevaarlijke wildstrooper, is maandag door de gendarmerie aangehouden. Een zijner vrienden, P. genaamd, insgelijks wildstrooper, wordt ook opgezocht. In dezes woning heeft men eene door den regen doorweekte vest en een paar met slijk besmeurde laarzen ontdekt.

D. is naar Brugge overgevoerd en door den onderzoeksrechter onderhoord.

Meubelen in allen aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAATS
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditiën.

— De rijkste gemeente van Frankrijk en misschien ook wel van de geheele wereld is naar het schijnt, Grigny, dichtbij Valence gelegen.

Grigny bezit een kapitaal van 20 millioen, voortkomende van verschillende erfenissen.

Niet alleen is eene gemeentebelasting daar onbekend, maar ieder nulpbehoevende die meer dan 20 jaar in de gemeente verblijft, heeft recht aan eene jaarlijksche rente van 600 frank.

Dat is daar dus een waar land van belofte.

—o— De Missionnarissen die naar de Congo vertrekken zijn aan boord gefotographieerd door **Edm. Bastijns & Cie**, Huidevetterstraat, Antwerpen.

Dit huis levert de toestellen, platen en papieren aan de photographen die naar de warme landen gaan.

—o— Indien gij bleek, zwak of krachteloos zijt, indien gij ondermijnd zijt door bloedeloosheid of zenuwachtigheid, geneest u door de Pil van Dr Raphaël. fr. 1,75.

Apotheken Swinkels, Vanderijst en Broeders.

— VERVOER DER GEVANGENEN. — In het bestuur der spoorwegen bestudeert men een ontwerp dat voor doel heeft, zooveel mogelijk, de gevangenen te vervoeren bij middel van rechtstreeksche koopwarentreins.

De celrijtuigen zouden niet meer naar de standplaatsen voor reizigers verzonden worden tenzij in buitengewone omstandigheden. Alzoo zouden de gevangenen kunnen in en uit de rijtuigen gebracht worden zonder aan het zicht der reizigers blootgesteld te zijn.

—o— AAN DE MOEDERS DER HUISGEZINNEN !!! LACHATIANA, is niet een gelacteerd voortbrengsel. Het houdt in, noch beschuit, noch fecuul, noch rijstmeel.

LACHATIANA is het ideaal voedsel, plantaardig, natuurlijk gephosphateerd, oplosbaar, smeltend en volkomen zuiver.

MOEDERS DER HUISGEZINNEN !! *gebruikt het voedsel Lachatiana* in zuigflesschen voor uwe kleine kinderen, in soepen of zelfs in drooge poeder voor uwe grootere kinderen en voor bejaarde personen.

ZWAKKE MENSCHEN ; ZIEKEN EN HERSTELLENDEN ! geneest u. Versterkt u door het gebruik van Lachatiana, voedsel dat alles overtreft. Te koop in alle apotheken en drogerijen of nog : 93 Wauthierstraat 93, Brussel-Laeken. *Kosteloze verzending door het gansche land*, de groote doos tegen posthon van fr. 2.15.

Eene evenredige korting op den prijs wordt toegestaan voor de bestellingen van 6, 12, 15, 50, 100 doozen en meer.

OPEN BRIEF
AAN
MIJNHEER HALEWYCK
Apotheker, Groenselmarkt, 6, Oostende.

Ik laat u met vreugde weten dat mijne VIER KINDEREN die erg van den KINKHOEST aangedaan waren in 14 dagen door uwe **Kinkhoestremedie Halewyck** zuiver genezen zijn geweest ; ik bid U mijnen brief ruchtbaar te maken en ik beveel stellig aan alle moeders die kinders hebben lijdende aan KINKHOEST uwe wonderbare *Kinkhoestremedie HALEWYCK* te gebruiken.

Met dankbaarheid,
(Geteekend) R. AZAERT.
Coq-sur-Mer, den 24 Januari 1905.

De ware *Kinkhoestremedie Halewyck* wordt franco verzonden geheel België door met duizende *echte en geteekende* getuigschriften tegen **3 fr.** timbers of postbon gezonden aan **apotheker Halewyck**, Groenselmarkt, 6, Oostende.

Ditjes en Datjes.

Een heer vroeg eens aan een vader met zes dochters of hij dikwijls naar den theater ging

— Neen, antwoordde de man, ik heb dat niet noodig ; ik heb thuis al een theater genoeg.

— !?!!!!!!

— Wel ja, als mijne vrouw het niet eens is met de kindermeid, dan wordt er pantomine gespeeld ; heeft zij woorden met de keukenmeid, dan is het blijspel ; als de kuischvrouw eene domheid begaat, dan is het tooneelspel ; als mijne dochters zingen dan is het zangspel en als ik de rekening nazie der modiste, dan woon ik een treurspel bij. Wat wilt gij meer !

∴ Het geduld is de weg naar den hemel voor de armen ; voor de rijken is het almoesen geven.

∴ *Tweemaal.* — Rechter : « Zijt gij gehuwd dame » ?

Getuige : « Jawel, mijnheer de rechter, tweemaal ».

Rechter : « Hoe oud zijt gij » ?

Getuige : « 28 jaar, mijnheer de rechter ».

Rechter : « Ook tweemaal » ? !

∴ *Allebei.* — Dienstmeid : « juffrouw, verkeert gij soms met den luitenant die hier zoo dikwijls in huis komt » ?

Dochter des huizes : « Welk eene onbeschaamde vraag » ?

Dienstmeid : « Ja, ziet ge, 't is maar om te weten of hij ons wellicht allebei niet voor den aap houdt »....

∴ *De jonge boer met het kalf.* — Een kasteelheer die bekend stond om zijne trotschheid, reed eens te paard door zijne eigendomm n en ontmoette eenen jongen boer die met groote moeite een kalf voorttrok De kleine dorpeling bleef staan om den heer aan te staren. D ze vroeg of h hem kende.

« Ja », was het antwoord.

« Hoe heet ik dan » ?

« Mijnheer A »...., hernam de jongen.

« Wel, hoe komt het dan dat gij uw klak niet afneemt » ?

« Dat zal ik doen, mijnheer, indien gij mijn kalf wilt vasthouden, dat mij al driemaal ontloopen is, alhoewel ik het met de twee handen vasthoud ».

DE BOOZE GEEST

(6de VERVOLG.)

— Nu ja — het is mij ook wel eens tegengeslagen, ging Horst von Henning voort. Maar in het algemeen heb ik mij er goed bij bevonden. Ik heb met alleen mijzelf boven water kunnen houden, maar ook voor mijne familie kunnen zorgen. Mijne moeder geniet een rustigen ouden dag — want in hare afzondering van de wereld vermoedt zij zelfs niet waar het geld vandaan komt. Het geld *is* er eenvoudig — en — lieve hemel — dat was zij altijd zoo gewoon — en denkt zij niet verder over na, maar laat al het « zakelijke », zooals zij dat noemt, aan mij over. Mijne zuster is bij haar en past haar op. Kortom — alles is in orde Gij hebt zelf het stille genoedelijke huisje gezien. Dat komt nu alles uit de « speelhel » zooals de brave menschen het noemen. En daarom zeg ik : Er zijn zoovele standpunten in de wereld ! — Het uwe is volkomen regelmatig en onaantasbaar. Maar ook ter vergelijking van het mijne laat zich wel iets aanvoeren. Vindt ge dat ook niet ?

Anne-Marie kon eerst geene woorden vinden. Toen zegde zij onbeslist :

— En, moet dat nu zoo altijd met u voortgaan ?

Dat gaat nu al dertien jaren zoo, zeide Horst von Henning met een zucht. En, ge ku t mij gelooven — het is een zuur verdiend stuk brood. Elken nacht tot bij het krieken van den dag aan de groene tafel. Elken nacht de uiterste zenuwspanning om kalmte blijven — en daarbij de eeuwige zorg, dat toch op een keer eens een zware tegenslag al de moeite van zoovele jaren tot niets zal kunnen verminderen. Want zoodra mijne zenuwen verslappen, loopt het mis En ik begin het moede te worden Ik verlang naar rust. Voor mijne moeder en mijne zuster heb ik gezorgd. Die hebben voor den duur van haar leven genoeg Nu zou ik dus ook wel eens aan mijzelf willen gaan denken. Want ik ben dit leven meer dan beu !

— Zoo ? zegde Anne-Marie, bits en schamper. En welk voor een soort van leven zou u dan wel gelijken ?

Haar geleider lachtte.

— Och, zegde hij, ik ben een heel bescheiden mensch Ik wensch niet meer, dan hetgeen mij eigentlijk door het lot bestemd is : een weinig eigen gro d onder de voeten — een eigen dak boven mijn hoofd — vrouw en kinderen — en dan in vrede mijne koolen en rapen te mogen planten. Ik ben immers een geboren landjonker Ik pas even weinig in Berlijn als gij. Hebt ge dat nog niet gemerkt ?

— En om dat doel te bereiken is iedereen, die u in den weg komt, u goede buit — als ge maar geld van hem winnen kunt !

— Ja, niemand speelt om te verliezen, gaf Horst von Henning ten antwoord.

— En knaagt er niets, hoegenaamd niets aan uw geweten, wanneer ge met die verfoeilijke kaartenandere menschen tot bedelaren maakt ?

— Neen, zegde hij koelbloedig Met die verfoeilijke kaarten heeft men mij mijn erfgoed afgenomen — en nu neem ik met diezelfde kaarten aan anderen weer *hun* erfgoed af Dat is enkel goedmakende gerechtigheid En daar ik een goede zoon ben, zoo heb ik natuurlijk liever, dat vreemde menschen moeten gaan bedelen, dan mijne moeder en zuster.

Zij draaide haar hoofd op zijde en antwoordde niets

Middelerwijl hadden zij reeds de Friedrichstrasse bereikt. Om hun heen was het schiterend verlichte avondgewoel der groote stad.

— Vroeger, hernam plotseling haar geleider, heb ik wel eens gewetenswroegingen gehad. De braafheid zat mij toch in het bloed. Wat alle menschen verfoeien zoo dacht ik, moest toch wel verfoeilijk zijn Maar ik kwam tot het besef, dat een ding eene verschillende waarde krijgt, naar gelang de een het voet of de ander. Doet een snul het, dan is het slecht. Doet een edelman het, dan is het goed. In het eerste geval verdubbelt iemand het fortuin van eene oude moeder — in het tweede wint hij het voor haar terug. Dat is juist het verschil. Gij ziet bij mij nu enkel naar de zwarte zijde.

— Zou ik u misschien ook nog moeten bewonderen ? vroeg Anne-Marie, verbitterd en radeloos over hare machteloosheid tegen dezen onverstoorbaar glimlachenden boozen geest Dat ontbrak er nog maar aan !

— Neen, neen ! lachte hij, zooveel verlang ik van u niet ! Maar mag ik eens zeggen wie ik bewonder ?

— Nu ?

— Wordt niet kwaad op mij, jonkvrouw von Wackerode, maar — u bewonder ik ! — terwijl u broeder, och lieve nemel...

Anne-Marie's aangezicht was even rood geworden.

— Die verwenschte deugniet ! zegde zij nog eens, in eerlijke gramschap. En toen staarde zij met een plotseling besluit haren geleider smeekend aan.

— Och, mijn waarde heer von Henning, er zijn toch zooveel domme jongens op de wereld, mijn broer Benno is toch niet de eenige en er zal voor u weer een ander schaap op den weg loopen, dat gij scheeren kunt Daarom bid ik u van harte, zoo dringend als ik maar kan — laat hem gerust — en laat ons in het leven blijven... Speel niet meer met hem !

— Ja, als dat maar hielp !

Hij schudde het hoofd.

— Maar hij is zoo een van diegenen — die hun geld kwijt moeten geraken, tot elken prijs ! Hij speelt toch voort, juist zoo lang hij niets meer heeft.

— Geen plennig, zegde jonkvrouw von Wackerode, bijna weenend van woede en met gebalde vuisten — geen centiem verdient de deugniet ! En dan moeten wij het zoo maar aanzien zonder er iets tegen te kunnen doen ! We weten niet eens hoe ver het ongeluk al is gegaan ! Of — zoudt gij mij dat tenminste kunnen zeggen.

— Zoo ongeveer — ja. Toen uw broer verleden jaar naar Berlijn werd verplaatst en in de club kwam, had hij, naar het scheen, eenig vermogen in de bank liggen...

— Ja.

— Nu, dat heeft hij verspeeld. Zoo in dan loop van de zomer — te Oostende, te Baden Baden — en waar al niet meer. In het najaar, toen hier de campagne weer in volle ernst geopend werd, nam hij eene groote hypotheek op het land zoed Wackerode.

— Juist. En toen wij met schrik daarvan hoorden, maakte nij ons wijs dat het was om er verbeteringen aan te brengen, dat dit geld wel tienvoudig uit den grond komen zou, en zoo al meer.

— Nu, dat heeft hij in den loop van den winter zoo goed als verspeeld, zegde Horst von Henning.

— Aan wien.

— Grootendeels aan mij. Hij kan na de laatste nachten hoogstens nog een paar duizend mark over hebben.

— En dan !

Horst von Henning haalde de schouders op.

— Bij slot van rekening zal hij bij de geldschieters en woekeraars moeten aankloppen, bons uitgeven, en zoo al verder, zoolang de kruik te water gaat

Met eene handbeweging verduidelijkte hij het zinken van de kruik.

Anne-Marie bleef staan, met hare groote oogen wijd open over haar gansche lichaam bevend.

— O God ! prevelde zij

— Ja. Het is niet anders.

— En ge wilt hem niet helpen ?

— Geef mij uwen arm eens, zegde hij. En laat ons verder gaan. Wij kunnen in dit gedrang niet blijven staan... Zoo !

En toen zij zich aan hem had aangehaakt en met neergeslagen blik en heel verbijsterd den weg voortzette, hernam hij :

— Waarom zou ik uwen broeder helpen ? Zou hij mij daarvoor danken ? En verdient hij het ? Ik geloof het niet. Maar u wil ik helpen, jonkvrouw von Wackerode ?

Zij schrikte een weinig en maakte zich van hem los. Middelerwijl waren zij aan het hotel gekomen.

— Hoe zoo dan — *mij* ! vroeg zij angstig.

— Ik zal mijn best doen om te verhinderen dat uw broeder u geheel ruïneert. Meer dan dat kan ik niet beloven.

— Maar hoe zal u dit mogelijk zijn !

— Ik zal het beproeven.

Zijn blik, die straks op haar rustte, bracht haar in de war. Zij voelde dat zij rood werd, en zij staarde langs hem heen de Friedrichstrasse in.

— Maar geeft mij nu de hand tot afscheid ! zegde hij... Zoo ! En moed gehouden !

Zij hief haar blonde hoofd met den ouderwetschen hoed naar het zijne en onwillekeurig glimlachte zij een weinig. Ook hij. Hij hield hare rechterhand vast en schudde ze nog eens. Vervolgens nam hij den hoed af en zegde :

— Wel te rusten, jonkvrouw Anne-Marie ! en verwijderde zich toen snel en verdween in het gewoel, vóór zij van den schrik over het « Anne-Marie » bekomen was.

(Wordt vervolgd.)